

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπι τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀριθ. 39.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ Θ'. — ΑΡΙΘ. 455

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Ο ΠΡΩΤΟΣ ΛΑΧΝΟΣ ὑπὸ Ἀγγέλου Βλάχου.
- Η ΑΙΟΛΟΣΘΕΙΑ, μυθιστορία τῆς κυρίας Henry Greville. Μετάφρασις Π. Ι. Φέρπου.
- ΠΙΝΑΚΙΑΣ ΥΨΙΜΙΝΗΣ ὑπὸ Ἰω. Φουστάνου.
- ΣΕΛΙΑΣ ΕΚ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΜΟΥ.
- ΚΙΣ ΠΤΗΝΟΝ, ποίημα ὑπὸ Ἀχιλ. Παράσχου.
- ΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΚΡΟΥΗ
- ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ. — ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἰπὸ τὸν τίτλον Ἀδαρτίς ὁ Καταλανὸς ποιητὴς Jacinto Verdager συνέθεσε μακρὸν ποίημα, ὅπερ εἰς πλείους σχεδὸν τὰς ευρωπαϊκὰς γλώσσας: ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ μεταφράσθη, ἐσχάτως δὲ καὶ γαλλιστί. ὑπὸ τοῦ Ἀλέξτου Νάβιν προτάξαντος μακροτάτην εἰσαγωγήν περὶ Καταλανικῆς ποιήσεως. Τὸ ποίημα τοῦτο πολλὴν ἔχον καὶ ἰδιόρρυθμον ποιητικὴν αἰεὶν στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς παραδόσεως περὶ τῆς Ἀιολιῆδος νήσου, τῆς καὶ ἐν τῷ Κριταίῳ τοῦ Πλάτωνος ἀναφερομένης. Τὸ θέμα ἐπραγματεύθησαν καὶ ἄλλοι μὲν ποιηταὶ ἄλλως, ἀλλ' ὁ Καταλανὸς ὑπέρτερος πάντων ἀνεδείχθη. Ἰδίως δ' ἐνοιαζέμενον ἡμᾶς εἶνε τὸ Ζ. ἄσμα φέρον τὸν τίτλον τῆς ἑλληνικῆς νήσου, ἐν ᾧ ἐτυμολογεῖται ὡς ἐνθουσιαστικὸν ἀσπρῶν τῶν κάλλη των ἑλληνικῶν χωρῶν ἐν τοῖς παναρχαίοις χρόνοις.

— Τὴν 8 Σεπτεμβρίου (ν.) συγγέλλεν ἐν Βέρνην τὸ διεθνὲς φιλολογικὸν Συνέδριον ἐπὶ σκοποῦ τοῦ ἐν καθέρωσιν γενικὴν προστασίαν ἐπὶ τῆς φιλολογικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἰδιοκτησίας.

Τὸ πρόγραμμα τοῦ Συνεδρίου ἐδημοσιεύθη εἰς σχεδὸν συμπάσειως ἐκ δέκα καὶ ὀκτώ ἀσπρῶν μετὰ προσωρινῶν διατάξεων καὶ τελικοῦ πρωτοκόλλου.

Τὸ δικαίωμα τοῦ συγγραφῆς ἐπιφυλαχθήσεται ἐν πάσι τοῖς Κράτεσι τοῖς συμβληθεῖσι διὰ τὰ φιλολογικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ αὐτῶν ἔργα. Ἐν αὐτοῖς περιλαμβάνονται τὰ βιβλία παντὸς εἴδους, καὶ δραματικὰ καὶ μελοδραματικὰ ποηήματα, αἱ μουσικαὶ συνθέσεις μετὰ ἢ ἀνευ λέξεων, τὰ ἔργα τῆς ζωγραφικῆς, τῆς γλυπτικῆς, τῆς χαλκογραφίας, αἱ λιθογραφίαι, αἱ γραφικαὶ χάρται, τὰ σχεδιογράφηματα, τὰ ἐπιστημονικὰ ἰχνογραφήματα, καὶ ἐν γένει ὅποιαδήποτε ἐπιλογιστικὰ φιλολογικὰ, ἐπιστημονικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ παραγωγή, ἥτις δύναται: νὰ ἴσῃ τὸ φῶς δι' ὀποιοσδήποτε τυπογραφικῆς ἢ εκδοτικῆς μεθόδου.

Τὸ 13 ἄσπρον τῆς συμβάσεως πρόνοι: περὶ συστάσεως διεθνούς ὑπηρεσίας ὑπὸ τῷ ὀνόματι Διεθνῆς Ἐραρίων τῆς Ἑνώσεως, τῆς προστασίας τῆς φιλολογικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἔργα.

Ἐλπίζεται ὅτι, μετὰ τὰς ὑπὸ τὸν δικαστῆρα Ἑυρωπαϊκῶν Ἐθνῶν ἐκτὸς τῆς Ρωσσίας, δηλωθείσας διαβάσεις, ἢ ἐν Βέρνην Συνόδου ἔσται γόνιμος εἰς ἀποδοτὰ ἀποτελέσματα.

— Ἡ γνώσις καὶ περ' ἡμῶν Γαλλίε συγγραφεὺς κυρία Ἀδελφὴ ἐδέσθων ἐσχάτως ὑπὸ τὸν τίτλον Ἡ πατρίς τῶν Οὐγγρῶν τὰς ἐντυπώσεις, ἃς συνεκόμισεν ἐκ τοῦ αἰῶς Οὐγγαρίαν ταπεινῶν τῆς. Τὸ βιβλίον ἐνεκα τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ ἐπιβολῆς ἤγειρε ζωηρὰς συζητήσεις ἐν τῷ γαλλικῷ ἔθνεσιν, ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον βιβλίον ἐντυπώσεων ἀπαντῶσιν ἐν αὐτῷ θεολογικῶν διηγήσεσι, ποιητικαῖς, ἀλλὰ πιστὰ περιγραφαὶ τῶν τόπων πρὸ πάντων ὅμως ἐπικράτει ἐν αὐτῷ ἡ κριτικὴ καὶ φιλοσοφικὴ ἐπιπέται τῶν πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν ἠθῶν τῆς Οὐγγαρίας. Ἐκ τῶν περιεργοντῶν μερῶν τοῦ ἔργου θεωρεῖται ἡ συνέντευξις τῆς συγγραφῆς μετὰ τοῦ περιφανοῦς Κοσσούβ.

— Ὁ μυθιστοριογράφος Αἰμίλιος Ζολὰ πρὸς καιρῶς νέον μυθιστορηματικῶν, ὅπερ θέλει ἐκδόσθαι προσεγγῶς ὑπὸ τὸν τίτλον Germinal.

— Ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ ἐν Πηραιῶσι ἀκολουθούου τῆς Σινικής πρεσβείας συνταγματάρχου Τσαν — Κι — Τσιν ὑπὸ τὸν τίτλον Ὁ Σιναι εἰκονίζομενος ὑπ' αὐτῶν αὐτῶν ἐν τῇ Ἐπιθεωρήσει τῶν Ἄδω Κόσμων καταχωρισθέντα ἄρθρα περὶ Κίνας, ἐκ τῶσάυτην ἐντύπωσιν παραγαγόντα. Ἐν τῷ τερταίῳ καὶ μετὰ πνεύματος γραμμῶν βιβλίῳ, ὅπερ τινὲς συγκρίνουσι πρὸς τὰς Ἑλληνικὰς Ἐπιστολάς, ὁ συγγραφεὺς κατακρίνει τοὺς περιηγητὰς ἐκείνους, αἰτινες ταπεινώσασαι μόνον ὅπως ἐκδόσασαι κατόπιν ἐν βιβλίῳ, οὐχὶ δὲ ὅπως λάθουσιν ἀκριβεῖς σημειώσεις περὶ μίσεως χωρῶν, καὶ φρονεῖ ὅτι ἡ Σινικὴ εἶνε ἐξ ὅλων των χωρῶν ἡ μάλλον ἀνεξερειντικὸς.

— Χριστικῶς πρὸς τὸ περὶ τοῦ ἐν Βερολίῳ πυροσβεστικοῦ σώματος δημοσιευθῆν ἐν τῇ Ἐστία ἄρθρον, προσθέτομεν ἐξελυθὰ σήμερον, ὅτι καθὰ γράφουσιν αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες, ὁ διευθυντὴς τοῦ σώματος τούτου κ. Wille ἀνεχώρησεν ἐκ Βερολίνου εἰς Ρουμανίαν, ὅπου προσελήθη ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος νὰ ὀργανώσῃ τὸ πυροσβεστικὸν ἄσμα τοῦ Βουκουρεστίου. Ἡ γερμανικὴ κυβερνήσις παρέσχεν αὐτῷ πρὸς τοῦτο ἀξίαν ἐξουσιοδότησιν.

— Ἡ Ρωσσία παρασκευάζεται πρὸς νέαν ἀποστολὴν εἰς τὸν Βόρειον Πόλον. Πιθανὸν θεωρεῖται, κατὰ προσφάτους πληροφορίες, ὅτι ἐν τῷ Παγωμένῳ Ὀκεανῷ πρὸς βορρᾶν τῆς Σιβηρίας ὑπάρχει ἄλλοις νήσῳ, ἐκτανομένων πρὸς τὸν Πόλον. Τὸ σχέδιον εἶνε νὰ ἀφελθῶσιν ἐκ τῶν νήσῳν τούτων, ἐκς ὁποίας οἱ πάγοι συνδέουσιν πρὸς ἀλλήλας, ὅπως φθάσῳσιν εἰς τὸν πόλον περὶ ἢ ἐν ἑλληθροῖς προχωροῦντες κατὰ σταθμοὺς καὶ κατὰ διαστήματα διαδοχικῶς ἀποθηκωνοῦντες σωρῶν προμηθειῶν, ἵνα οὕτως οἱ ἐπισκεπτεῖς ἔχουσιν ἐξηραλισμένην τὴν ἐπιστροφήν. Ὡσαύτως αἱ ἠνωμένοι Πολιτεῖαι σκέπτονται περὶ νέας ἐκδρομῆς εἰς τὸν Βόρειον Πόλον. Τέλος δὲ βεβαιώσεται ὅτι ὁ διάσημος θαλασσοπόρος Νόρδενσχιολδ ἐμάρτυρος τοῦ αὐτοῦ ἡγεμόνος, καὶ ὅτι καὶ αἱ τρεῖς ἐκδρομαὶ παρεδέξαντο τὸ αὐτὸ σχέδιον ὁρομολογίῳ.

— Ἡ ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ρωσσίας ἀπεφάσισε ν' ἀπέσπῃ πρὸς τὸν Τσάρον ἀναχωρᾶν περὶ βελτιώσεως τῆς τύχης τοῦ κατωτέρου κλήρου. Γνωστὸν ὅτι πολλοὶ τῶν Ρώσων ἱερέων ἔχουσιν ὡς μόνον αὐτῶν πρὸσόντων τὰ τυχερὰ ὠφέλη, καὶ ἡ ἰσὺς ἐν ἀδύοτητι, ἢ ἐκματῶσασαι τοὺς ἐνορίτας κων. Διὰ τῆς ἀναφοράς ἤγειται ἡ ἀπονομὴ ὀρισμένων μισθοῦ εἰς τοὺς ἱερεῖς.

— Ἡ Ρωσικὴ Κυβερνήσις ἔγγρασεν ἐν Ἀγγλίᾳ ἀντὶ τοῦ ποσῶ 300,000 δραχμῶν τὸν περιφάνον πίνακα τῶν Βερωνίη, τὸν καριστάντα τὴν Προσκύνησιν τῶν Μάρων. Ἡ εἰκὼν θέλει κοσμήσει τὸν ναὸν, τὸν ἀνεγέρθητα ἐν τῇ θέσει, ἐνθα ἐδολορονθήη ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος ὁ Β'.

Ἐξεδόθησαν ἀπὸ ὀμοῦ τὸ πρῶτον καὶ δευτερὰν τεύχος τοῦ 1884 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, ἢ τὰ περιεχόμενα ἀναγράφουμιν ἐνταῦθα: Ἀχιλλεὺς Πιστολικά, Κερματικά συμβολικά [μετὰ 2 πινάκων]. — Π. Καθδραξί, Ἐπιγραφαὶ ἐκ τῶν ἐν Ἐπιστάθρῳ ἀνασκαφῶν. — Στεφάνου Ν. Δραγούμη, Καθορισμὸς ἀττικοῦ δήμου. — Πηκ. Χ. Δραγιάτση, Ἐπιγραφαὶ ἐκ Πηραιῶσι. — Π. Καθδραξί, Ἀγάλματα ἐξ Ἐπιστάθρου [μετὰ 800 πινάκων]. — Στεφάνου Α. Κομμανοῦδη, Σχῆμα Βοιωτικῆς οὔου. — Ἀλεξάνδρου Μελετισποῦλου, Ἐπιγραφαὶ ἐκ Πηραιῶσι [μετὰ 9 φιλογραφημάτων]. — Χ. Τσοῦντα, Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἐλευσίνου. — Κ. Δ. Μυλωνᾶ, Πτυκτῆν ἑλληνικῶν κατόπρον.

Σύμματα: Στεφάνου Α. Κομμανοῦδη, Νεχκα; ἐπεκρίγραφου ταινία [μετ' ἑνὸς παρενθῆτος πινάκος]. — Κ. Δ. Μυλωνᾶ, Ἐπιγραφαὶ ἐκ τῆς Ἀχονικῆς. — Σ. Γ. Παπαγιωτοπούλου, Ἐπιγραφαὶ ἐξ Αἰγίου. — Κ. Δ. Μυλωνᾶ, Εἰδησεις ἀρχαιολογικά.

— Πόθηρ ἢ Ἄρσις Πατήσιος. Ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος ὁ κ. Στεφάνου Δραγούμη, ἐδοκίμασε περὶ τὰ ἀρχαιολογικὰ ἀσχολούμενος, δημοσιεῖσαι ἄρθρον, ἀναγόμενον εἰς τὸν καθορισμὸν ἀρχαίου ἀττι-

κοῦ δήμου. τῆς Βατῆς, ἢ τὴν ἐμμεν ἀρίστο; ἢ θέσις. Ταύτην δὲ νῦν ὁ κ. Δραγοῦνης διὰ τῆς πραγματείας αὐτοῦ τίθησιν ἐν τῷ τόμῳ κείνῳ τὰ σημερινὰ Πατήσια, ἂν εἰκότως συνάγων τούτῳ καὶ ἐξ ἄλλων τεκμηρίων, καὶ ἐκ τινος ἐπιγραφῆς ἀναγνωσθεῖσης τῷ 1870 ὑπὸ τοῦ τότε ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Π. Εὐστρατιάδου. Τὴν εἰκασίαν περὶ τῆς θέσεως τῆς Βατῆς ἴσως σήμερον καὶ Πατήσια πρώτος ἐθένησεν ὁ Γερμανὸς γεωγράφος Bursian ὀδηγηθεὶς ἴσως ὑπὸ τῆς συνηθέσεως τοῦ νέου πρὸς τὸ ἀρχαῖον ὄνομα καὶ ἐκ τῆς ἀναγραφῆς ἐν τινι ἐπιγραφῇ τοῦ ὀνόματος Βακείης, ὡς ἐλέγοντο οἱ δημόται τοῦ ἐν λόγῳ δήμου, παρὰ τὸ Ἐκ Κολωνοῦ, ἐξ οὗ ὑπέλαθεν ὡς ἔγγυς κειμένους καὶ τοὺς δήμους. Τὴν γνώμην ταύτην τοῦ Bursian ἐπιβεβαιώσας ἢ παρὰ τοῦ κ. Δραγοῦνη ἀποκρίθησιν ἡμῶν ἐπιγραφῇ, ἢ ὡς εἴρηται, ὑπὸ τοῦ κ. Εὐστρατιάδου ἀναγνωσθεῖσα. Διότι σήμερον, ἔχοντες δεδομένα ἐξ αὐτῆς ἀκέραιον τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐπιγραφῆς, ἀνευρίσκοντες αὐτὰ ὁλόκληρον ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς ὀνόματι. Τὸ ἐπὶ τούτου ἀπόσπασμα τῆς ἐπιγραφῆς ἔχει ὡς ἑπείτα:

... ἄλλος Ὀλυμπιοδότης Σπειριεύς
καὶ Ἀπολλωνία Ἀπολλοδώρου
... ἄλλος Ὀλυμπιοδότης Σπειριεύς
καὶ Ἀπολλωνία Ἀπολλοδώρου
... ἄλλος Ὀλυμπιοδότης Σπειριεύς
καὶ Ἀπολλωνία Ἀπολλοδώρου

Προσέθετον δὲ οἱ καὶ ἡ ἐπιμελής παρατήρησις τοῦ τοπογραφικοῦ χάρτου τῆς Ἀττικῆς τοῦ ὑπὸ Κουρτίου καὶ Κάουπερ ἐκδοθέντος ἐπαναφέρει εἰς τὴν μνήμην τοῦ εἰδότες τοὺς τόπους τὸ πολλὰς προσοχῆς αἰών τοῦτο πρᾶγμα, ὅτι τοῦ ἐδάφους ἡ κατασκευὴ ἐν Πατησίοις, μικρὸν ἀνωτέρω τῆς συμβολῆς Ποδονίπτου καὶ Κηρισίου, συνήγαγε τὰς ἀπὸ Πάρνηθος, Εὐβοϊκῶν κόλπων καὶ τῶν πρὸς τὴν Πάρνηθα τατραμμένων κλιτύων τῆς Πεντέλης ὁδοῦ, διότι κατὰ τὸ σημεῖον τῆς συμπτώσεως αὐτῶν ἀνεκάνθη ὑπῆρχεν ἡ μόνη συμφοδὸς πρὸς τὴν πόλιν διαβάσις. Ἐκ τούτων φαίνεται ὅτι ἐκφυρθεὶς ἢ περὶ Βατῆς γυναιχὶ τοῦ Βουρσιανού, ὅτι τὸ ὄνομα Πατήσια, παραφθορὰ ἐν τοῦ τοπικοῦ ἐπιρρηματος Βατῆσι, δεικνύει ὅτι ἐν Πατησίοις ἔχει τοπον ἢ Βατῆ. Ταῦτα κατὰ τὸν κ. Δραγοῦνην.

Κατὰ τὴν « Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα » εἰς τὸ Μουσείον τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας περιήλθεν ἐξ ἀγορᾶς ἀρίστου καινοφανῆς τῆς εἰδος ἀρχαίων, χαλκαὶ ταινίαι λεπτὰ, ἔχουσαι καθ' ἑκάστην τῶν ἀκρῶν αὐτῶν ἀνά μίαν τριπλᾶν μικρὰν, ἐπὶ δὲ τῆς κατὰ μίχρον ἐπιφανείας τῶν ἐγκεχαρτημένων ἢ ἀκριβέστερον εἰπεῖν, ἀνεστigmένων ὀνόματα ἱερῶν καὶ πυροφόρων τοῦ Ἀπόλλωνος. Εὐρήθησαν δὲ, ὡς εἶπεν ὁ πώλητής, ἐν τῇ Λακωνικῇ ἐν τινι ἀγρῷ παρὰ τὸ χωρίον Φοινίει τοῦ δήμου Ἀσωποῦ, οὐτικῶς τῆς πλάτης μὲν Ἐπιδαύρου Διμητρῆς, νῦν δὲ Μονεμβασίας. Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ τόμῳ εὐρήθησαν καὶ διαφόρα ἄλλα χαλκᾶ καὶ ἄλλης ὕλης πρᾶγματα, οἷον ἀνθρώπων καὶ ζώων μικρὰ ὀμοιομάτα, ἀγγεῖα κτλ. τὰ ὅποια πάντα ἠγόρασαν ἡ ἀρχαιολογικὴ ἐταιρία καὶ κατέθεσαν ἐν ταῖς συλλογαῖς αὐτῆς. Πιστοῦσι δὲ τὸν τοπον τῆς εὐρέσεως καὶ ἄλλαι πληροφορίες, ἃς ἔλαβε πρὸ τινος χρόνου ἢ παρὰ τῷ ὑπομνηστικῷ τῆς παιδείας γενικῇ Ἐφορῇ τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ αἱ ἐπιγραφαὶ αὐτῶν ταινιῶν.

Περὶ τῆς χρήσεως τῶν καινοφανῶν τούτων ταινιῶν προσέβητε ὁ ταύτας δημοσιεύων καθηγητῆς κ. Στέφ. Α. Κουμζουόγης τὴν εἰκασίαν ὅτι ἴσως ἐποιούνητο ποτε αἱ ταινίαι αὐταὶ χάριν χρονολογικοῦ ὁρίσμου τῆς διαδοχῆς τῶν ἐν τῷ νεῷ ἱερατευόντων, ἐφ' ᾧ καὶ εἰς τι μέρος τοῦ νεοῦ προσήλθοντο μετὰ τὸν θάνατον ἢ τὴν ἄλλως ἀποχώρησιν ἐκείνων, οὔτως ὡς τῆς περιέδωκαν περὶ τὴν κεφαλὴν ἐν ταῖς ἱεραρχίαις.

Ἐδομησιεύθη τὸ τρίτον φυλλάδιον τῶν περιοδικῶς ἐκδομένων « Φιλολογικῶν παρήγων » τοῦ μακαρίτου Κωνσταντίνου Ποπ ὑπὸ τὸν ὄνιον αὐτοῦ, συνεχίζον τὴν σειράν τῶν ἐν διαφόροις περιοδικῶς καταχωρηθέντων διηγημάτων καὶ μελετῶν τοῦ ἀσκήσιον ἐργασθέντος λογίου.

Ἐξ ἐπεδῶθη ἐν Πύργῳ ἑβδομαετία εφημερίδ, ἢ Ἀκτὴν.

Ἀποστάλη πρὸς ἡμᾶς ἐντυπον φυλλάδιον ὑπὸ τὸν τίτλον Ἀΐ φωνισκαὶ ἐπιστομῆαι ἐν Ἑλλάδι, φέρων ὄνομα Θεόδωρος Δημοκρόδης καὶ ἐκτιθεὶν τὰς κατεστάσεως τῶν ἐπιστημῶν τούτων παρ' ἡμῖν. Τοῦ φυλλάδιου τούτου ἀνάλυσιν δημοσιεύσομεν εἰς τὸ προσεχές φύλλον τοῦ Δελτίου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[14 Σεπτεμβρίου (Μαρτυρίου) 1881.]

Κατὰ πληροφορίας ἐπισήμου, ἃς ἐδημοσίευσεν ἡ « Ὠρα », κατασκευάζονται ἤδη ὁδοὶ ἰδικαί, ἢ ἐξετέθησαν εἰς δημοπρασίαν ἑταίρι, ὑπαρχόντων ἐγκλημένων τῶν σχεδιογράμμάτων, ἐν ὧν ἀξίας 26,878,856 δραχμῶν ἦτοι:

Ἐν τῇ Σερραῖ Ἑλλάδι Δραχ. 7,827,419
 « Πηλοποννησίου 12,182,343
 « Εὐβοίαι καὶ ταῖς Κυκλάδις 2,971,899
 « Ἐκτάνθησιν 644,928
 « ταῖς Νέαις Ἐπαρχίαις 3,050,267

Ἐν ὧν ἀξίας 26,878,856

— Ὁ πόλιον « Ἀργε » ἔσθ' ὡς γνωστὸν ἐκπαίδευσιν οἱ δόκιμοι τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν νεοῦτοῦ ἀπελευθερωθέντες ἀπὸ τῆς Κυκλάδος ἡσους, ὡν θέλει ἐπισκεφθῆ ἁμένας τινὰς ἐκείθεν θέλει κατευθύνθ' εἰς Πόρον. Καθ' ὅσον τὸν πλοῦν αὐτοῦ οἱ δόκιμοι θέλουσιν ἐκτελεσθῆ τμηματικὰ ἰστίων.

— Λίγεται ὅτι ὀλίγον μετὰ τὴν ἐπὶ ἀνάδον τοῦ Βασιλέως ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὁ ἀπέλθῃ εἰς Πελοπόννησον ὡς ἐκ τοῦ σύγγεγυς ἰδῆ τὰς ἀνάγκαι τοῦ τόπου. — Κατὰ τηλεγραφικὴν εἰδήσιν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐμελλον νὰ καθελκυθῶσιν εἰς τὴν θάλασσαν οἱ ἐν τῷ νεοκλήμῳ τοῦ Μάκ Ἰλλαν τῆς Γαλασκίδος κατασκευασθέντες ἀπομυροδρόμοις Εὐρώτας καὶ Πηγεῖδος, κατὰ πᾶσιν δὲ πιθανότητῃ ὁ ἀποπλευσῶσιν ἐκείθεν περὶ τὰ μέσα τοῦ ἐλασσομένου Ὀκτωβρίου. — Ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινοῦ ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου γραμμὴ τῶν τραχηλοῦν. Πρῶτον δὲ τακτικῶς ἢ γραμμῇ Ὀμονοίας καὶ Ἀμπελοκήπων, ἢ αἱ ἀναχωρήσεις ἴσονται καθ' ἡμέραν ὡραν. — Καθὰ τηλεγραφικῶς ἠγγέλλθη ἐξ Ἐσθραίου, ὁ δημοστυνόμενος Διοσφίλων ἀνήγγειλεν ὅτι εἰς τινὰ ἀγρῶν τοῦ χωρίου Γιάλτρα εἰσέχθησαν δύο ἀγγεῖα πλήρη χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων, ἅτινα ἔλαβεν εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Ἀρχόντου τῆς χήρας Ἰωάννου Ἀθανασίου. Ὁ δημοστυνόμενος μετέβη ἐπιτοπίως πρὸς ἀνακλήψιν καὶ κατέχεσιν αὐτῶν.

— Καταργηθεῖσιν, ὡς γνωστὸν, τῆς ἐνταῦθα ἀμερικανικῆς πρεσβείας, μένει γένικον προτείνον: ὡς προτείνος δὲ διαρῆσθ' ὁ κ. de Witte T. Riley. — Ἐν Ὀθωνοῖς τῆς Κερκυρᾶς τῆ ὁ ἀρχιτέρας τῶν ἐν Ἑλλάδι συμβολαιογράφων ἴσως καὶ πάντων τῶν υπαλλήλων τοῦ ἐλληνικοῦ βασιλείου, καλούμενος Σπυρίδων Μάλιτης, ἔγων τὸ ἐνενηκοντὸν πέμπτον τῆς ἡλικίας του ἔτος, ἀριθμῶν δὲ ἐβδομηκονταετῆ ἀδιείλετον συμβολαιογραφικὴν ὑπηρεσίαν καὶ διατηρῶν ἀκαμίαις εἰσέτι τὰς τὰς σωματικὰς καὶ διανοητικὰς τοῦ δυνάμεις.

Διαρῆσθ' συμβολαιογράφος τῷ 1814.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Σ. Β. Βραβάν. Ἡρίστα ἢ πρὸς τὸν κ. Γ. Γ. ἀποστολῆ. Σὰς εὐχαριστοῦμεν. Σὰς ἐγράμμα καὶ ἰδιαιτέρως — κ. Μ. Ι. Χ. Σπυρίδων. Εὐχαριστῶς δυνάμεθα νὰ δεχθώμεν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ προσθήκῃ εἰς τοὺς ἄλλους ὄρους καὶ τοῦ τῆς προσληρομῆς. — κ. Ν. Ε. Ἐνταῦθα. Καθ' ὅσον ἠέσθουμεν, μόνον ἐν Ῥωμῇ κατὰ τὴν ἐπαχὴν τῆς ἀντοκρατορίας ὑπάρχον ὀργανωμένον σῶμα ἐκ δούλων ἀποκλειστικῶς πρὸς κατὰσθεσιν τῶν πυρκαλιῶν. — Κυρίαν Ε. Ι. Ν. Σύρον. Ἡ παραγγελία ἐγένετο ἐγκαιρῶς, καὶ ἐλπίζομεν νὰ τὸ ἐχθῆτε τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα.

— Ἀθηναίω. Ἐν Νεοελληνικῇ Φιλολογίᾳ τοῦ ἡμετέρου Κ. Σάβα Κατ' αὐτῆ ὁ Δημήτριος Γαλανὸς μετέβη εἰς Καλοκώτταν κατὰ τὰ 1786 καὶ ἔζησεν αὐτοῖ ἐπὶ 40 περίπου ἔτη. Ἀποκτεθῆς δὲ ἱκανῶν χρηματικῶν περιουσίαν, κατέβηκεν αὐτὴν εἰς ἀσφαλῆς στρατιωτικῶν οἰκῶν, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἱερὰ πόλιν τῶν Ἰνδῶν Βεναρῆ, ἔνθα ἐγκαταλίπων πᾶσαν ἄλλην βιωτικὴν φροντίδα, ἐνεσθῆ τὴν σεμνὴν τῶν Βραχμάνων ἀστολήν, καὶ τὰ τούτων ἔθιμα, λαθῶν, καὶ τοὺς θεσπεσίους καὶ σοφωτέρους τῶν σοφῶν τούτων συνασπαστῶν, οὗ μόνον πᾶσιν τῶν Ἰνδικῶν φιλοσοφίαν ἔμαθεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑψηλοτέρην θεσοφίαν παρὰ τῶν δοκιμωτέρων ἐμνήθη, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῆς ἀριότητος καὶ σοφίας αὐτῶν τρεσφύον ἐυδακίμησεν, ὡς τε εἰσθερεῖτο παρὰ τῆ τῶν ἀσκήων Ἀγγλῶν καὶ τῶν ἄλλων Εὐρωπαίων καὶ παρὰ τῶν σεμνωτέρων Βραχμάνων καὶ λοιπῶν Ἰνδῶν ὡς ἀνὴρ βεῖος καὶ σωφράτης. Κατὰ τὸ διάστημα τούτου τῶν τεσσαράκοντα περίπου ἔτην ὁ Δημήτριος

τῶν Γαλανὸς ὁ Ἀθηναῖος ἀνέλαβε τὸ καλοσαπιῶν ἔργον τῆς μεταφράσεως ἐκ τῆς Βραχμανικῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν τῶν σοφωτικῶν Ἰνδικῶν συγγραμμάτων. Ἀποβίνας δὲ ἐν Βεναρῆ τῇ 6 Μαΐου τοῦ 1833 ἐδηρώσατο εἰς τὸ ἐθνικὸν πανεπιστήμιον τὴν βιβλιοθήκην, τὰ συγγράμματα του, καὶ τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῆς περιουσίας αὐτοῦ. — κ. Χ. Χ. Μεσσάν. 1) Ἐν Παρισίοις « Illustration » ἐν Λονδῶν « The Graphic » ἐν Ἀμερικῇ δὲν γνωρίζομεν. 2) Δὲν ὑφίσταται πλέον. 3) Τὴν ἀρχιτεκτονικὴν σπουδᾶν τίς οὐχὶ ἐν τῷ ἡμετέρῳ πανεπιστημίῳ, ἀλλ' ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ. Ἦνα καταταχθῆ ἐν αὐτῷ, δεῖν νὰ ἔχη τοῦλάχιστον ἀπολυτήριον Σχολαρχεῖου. Κυρίως δὲ νὰ διέλθῃ τις τῆς 4 τάξεως τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἀπαιτεῖται τετραετής φοίτησις, ὡς ὅμως κατὰ τὴν πλῆθος ῥεστέρον, δεῖν νὰ σπουδῶσιν ἐπὶ οὐρανὸν καὶ τὰ βοηθητικὰ ταύτης μαθήματα. 4) Ὁ ποιητῆς Ἀχ. Παράσης εὐρίσκειται ἐν Ἀθήναις. — κ. Γ. Κ. Σουδιφόντης ὅλας τὰς δικαιολογίας εὐρίσκειται ἐν: Prometteur et tenir son deus. — Στὸ δρομῆτῃ Α. Ἐμμετῶς ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Βικέλα αἱ ἐπομεναὶ εἰς: Μάσθεθ, Ἀμλέτος, Ρωμαιοὶ καὶ Ἰουλιέσσα, Ὁδὸς Ἰλλος, Βασιλεὺς Ἀφρῆ καὶ Ἐμπερος τῆς Βενετίας. Τὸν « Ἀμλέτον » ἔχει μεταφράσει ἐμμετῶς καὶ ὁ κ. Γ. Παρβάνογλου. Πλὴν δὲ τούτων ὑπάρχουσι μεταφρασθέντα εἰς πέσον λόγον ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Δαμηλάρη « Ἀντώνιος καὶ Κλεοπάτρα » καὶ « Ἰούλιος Καίσαρ », ὑπὸ τοῦ κ. Σκαλλίδου « Ρωμαιοὶ καὶ Ἰουλιαν », ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωννίδου « Ἰούλιος Καίσαρ ». Μεταφράσεις δραματικῶν τινῶν τοῦ Σαίξπηρου ἔχουσι γίναι: καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ ποιῶν ὁμοῦ ὀριστικῶς δὲν γνωρίζομεν. — Ἀγγραμμάτω. Ὑπάρχει ἡ λέξις βράκος, ἀλλ' ἐν ἀκριβῶς ἐσημειώθη ὅτι νῦν κοινὸς λέγομεν βραχίον, δὲν γνωρίζομεν τὴν λέξιν εὐρίσκειται ἐν τῷ Ἀθηναίῳ, παραθέτοντες περιποχίαν τὴν ἐκ τῶν τῆς Σαπφούς: « Τίς δ' ἀγριώτις τὸ θέλγει νόον, οὐκ ἐπισταμένη τὰ βράκια ἐλακεν ἐπὶ τῶν σφυρῶν; » — κ. Μ. Θ. Β. Λάρανα, Ι. Ε. Παράσι, Ὑπόστηκα Ἐδν. Τραπεζῆς Τρίπολι καὶ Π. Α. Χαλκίδας. Ἐλήθησαν. — κ. Κ. Ν. Τρίκαλα. Ἐλήθησαν. Ἡρίστα δὲ ἡ ἀποστολῆ καὶ πρὸς τὸν κ. Κ. Τ. Ἐπὶ τῶν γραφομένων σαφ' ἐνηργήσαμεν τὰ δάντια. Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς φιλικὰς σας φροντίδας. — Τριστέρω. Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ ἐπιτυχέστερα θέλωμεν δημοσιεύσει εἰς προσεχές φύλλον. — κ. Χ. Camarilla εἰνε λέξις ἰσπανικῆ, ὑποκοριστικὸν τοῦ camara (δωμάτιον). — Στρατιῶτῃ Ἀνὴρ πρᾶγματ' ἰσπανικῶς οὐδέποτε ἤθελε τὸ πρᾶξι: Διηγούνηται ὅτι ἐν τῷ μάχῃ μεταρῶ Γάλλων καὶ Ἀγγλῶν ἢ ἰσπανικοῦ Γάλλων ὄρησας κατὰ συγγράματος Ἀγγλικῶν ἀλλὰ καθ' ἑν στιγμῇ ὁ Γάλλος ταγματάρχης ἐμελλε νὰ πλῆθῃ τῶν Ἀγγλῶν ἀρχῶν, παρετήρησεν ὅτι αὐτὸς ἦτο μόνον ἄλλος μόνον τῆς ἡνίκα τοῦ ἰσπανοῦ τοῦ κρατῶν δὲ τῆς μάχης χειρὸς. Ὁ Γάλλος τούτου ἰδὼν ἐχρησάθη αὐτὸ τοῦ ἔθους τὸν ἀντίπαλον καὶ παρήλα. — κ. Θ. Α. Ἐβράγγην. Τὰ φύλλα πάντα πλὴν ἑνὸς ἀτυχῶς μὴ εὐρεθέντος, ἀπεστάλησαν τῷ κ. Κ. Α. Π. κατὰ τὴν σημεῖωσιν αὐτοῦ διδόντων. Ἀντίτιμον αὐτοῦ δρ. 4,50. Τὰ δάντια εἰσὶν ἐξηληλυμένα. — κ. Ι. Κ. Δεσαγάς. Ἡ πρώτη ἐκδοσις τῶν ἀπάντων τοῦ Βασιλείου εἶχε ἐξανηληθῆ ἐντελῶς. Ἦνα γίνεταὶ δευτέρω μὴ παρατόμισα εἰ. Τοῦ Θεοῦ Ὁραχίδου ὑπάρχουσι: κ. Ι. Κ. Μηνᾶς δρ. 4, « Χίος Δούλη » καὶ « Τίρι Λίρι » κτλ. δρ. 5. — Δυστροπῶ. Ἡ καθ' ἑκάστην ἀλλαγὴ τῆς μῦθας εἰνε φόρος τὸν ὁποῖον ἐπιβάλλει ἡ βιομηχανία εἰς τὴν μεταίτιτητα τῶν ἀνθρώπων.

— Ὁ πόλιον « Ἀργε » ἔσθ' ὡς γνωστὸν ἐκπαίδευσιν οἱ δόκιμοι τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν νεοῦτοῦ ἀπελευθερωθέντες ἀπὸ τῆς Κυκλάδος ἡσους, ὡν θέλει ἐπισκεφθῆ ἁμένας τινὰς ἐκείθεν θέλει κατευθύνθ' εἰς Πόρον. Καθ' ὅσον τὸν πλοῦν αὐτοῦ οἱ δόκιμοι θέλουσιν ἐκτελεσθῆ τμηματικὰ ἰστίων.

— Λίγεται ὅτι ὀλίγον μετὰ τὴν ἐπὶ ἀνάδον τοῦ Βασιλέως ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὁ ἀπέλθῃ εἰς Πελοπόννησον ὡς ἐκ τοῦ σύγγεγυς ἰδῆ τὰς ἀνάγκαι τοῦ τόπου. — Κατὰ τηλεγραφικὴν εἰδήσιν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐμελλον νὰ καθελκυθῶσιν εἰς τὴν θάλασσαν οἱ ἐν τῷ νεοκλήμῳ τοῦ Μάκ Ἰλλαν τῆς Γαλασκίδος κατασκευασθέντες ἀπομυροδρόμοις Εὐρώτας καὶ Πηγεῖδος, κατὰ πᾶσιν δὲ πιθανότητῃ ὁ ἀποπλευσῶσιν ἐκείθεν περὶ τὰ μέσα τοῦ ἐλασσομένου Ὀκτωβρίου. — Ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινοῦ ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου γραμμὴ τῶν τραχηλοῦν. Πρῶτον δὲ τακτικῶς ἢ γραμμῇ Ὀμονοίας καὶ Ἀμπελοκήπων, ἢ αἱ ἀναχωρήσεις ἴσονται καθ' ἡμέραν ὡραν. — Καθὰ τηλεγραφικῶς ἠγγέλλθη ἐξ Ἐσθραίου, ὁ δημοστυνόμενος Διοσφίλων ἀνήγγειλεν ὅτι εἰς τινὰ ἀγρῶν τοῦ χωρίου Γιάλτρα εἰσέχθησαν δύο ἀγγεῖα πλήρη χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων, ἅτινα ἔλαβεν εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Ἀρχόντου τῆς χήρας Ἰωάννου Ἀθανασίου. Ὁ δημοστυνόμενος μετέβη ἐπιτοπίως πρὸς ἀνακλήψιν καὶ κατέχεσιν αὐτῶν.

— Καταργηθεῖσιν, ὡς γνωστὸν, τῆς ἐνταῦθα ἀμερικανικῆς πρεσβείας, μένει γένικον προτείνον: ὡς προτείνος δὲ διαρῆσθ' ὁ κ. de Witte T. Riley. — Ἐν Ὀθωνοῖς τῆς Κερκυρᾶς τῆ ὁ ἀρχιτέρας τῶν ἐν Ἑλλάδι συμβολαιογράφων ἴσως καὶ πάντων τῶν υπαλλήλων τοῦ ἐλληνικοῦ βασιλείου, καλούμενος Σπυρίδων Μάλιτης, ἔγων τὸ ἐνενηκοντὸν πέμπτον τῆς ἡλικίας του ἔτος, ἀριθμῶν δὲ ἐβδομηκονταετῆ ἀδιείλετον συμβολαιογραφικὴν ὑπηρεσίαν καὶ διατηρῶν ἀκαμίαις εἰσέτι τὰς τὰς σωματικὰς καὶ διανοητικὰς τοῦ δυνάμεις.

Διαρῆσθ' συμβολαιογράφος τῷ 1814.

κ. Σ. Β. Βραβάν. Ἡρίστα ἢ πρὸς τὸν κ. Γ. Γ. ἀποστολῆ. Σὰς εὐχαριστοῦμεν. Σὰς ἐγράμμα καὶ ἰδιαιτέρως — κ. Μ. Ι. Χ. Σπυρίδων. Εὐχαριστῶς δυνάμεθα νὰ δεχθώμεν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ προσθήκῃ εἰς τοὺς ἄλλους ὄρους καὶ τοῦ τῆς προσληρομῆς. — κ. Ν. Ε. Ἐνταῦθα. Καθ' ὅσον ἠέσθουμεν, μόνον ἐν Ῥωμῇ κατὰ τὴν ἐπαχὴν τῆς ἀντοκρατορίας ὑπάρχον ὀργανωμένον σῶμα ἐκ δούλων ἀποκλειστικῶς πρὸς κατὰσθεσιν τῶν πυρκαλιῶν. — Κυρίαν Ε. Ι. Ν. Σύρον. Ἡ παραγγελία ἐγένετο ἐγκαιρῶς, καὶ ἐλπίζομεν νὰ τὸ ἐχθῆτε τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα.

— Ἀθηναίω. Ἐν Νεοελληνικῇ Φιλολογίᾳ τοῦ ἡμετέρου Κ. Σάβα Κατ' αὐτῆ ὁ Δημήτριος Γαλανὸς μετέβη εἰς Καλοκώτταν κατὰ τὰ 1786 καὶ ἔζησεν αὐτοῖ ἐπὶ 40 περίπου ἔτη. Ἀποκτεθῆς δὲ ἱκανῶν χρηματικῶν περιουσίαν, κατέβηκεν αὐτὴν εἰς ἀσφαλῆς στρατιωτικῶν οἰκῶν, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἱερὰ πόλιν τῶν Ἰνδῶν Βεναρῆ, ἔνθα ἐγκαταλίπων πᾶσαν ἄλλην βιωτικὴν φροντίδα, ἐνεσθῆ τὴν σεμνὴν τῶν Βραχμάνων ἀστολήν, καὶ τὰ τούτων ἔθιμα, λαθῶν, καὶ τοὺς θεσπεσίους καὶ σοφωτέρους τῶν σοφῶν τούτων συνασπαστῶν, οὗ μόνον πᾶσιν τῶν Ἰνδικῶν φιλοσοφίαν ἔμαθεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑψηλοτέρην θεσοφίαν παρὰ τῶν δοκιμωτέρων ἐμνήθη, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῆς ἀριότητος καὶ σοφίας αὐτῶν τρεσφύον ἐυδακίμησεν, ὡς τε εἰσθερεῖτο παρὰ τῆ τῶν ἀσκήων Ἀγγλῶν καὶ τῶν ἄλλων Εὐρωπαίων καὶ παρὰ τῶν σεμνωτέρων Βραχμάνων καὶ λοιπῶν Ἰνδῶν ὡς ἀνὴρ βεῖος καὶ σωφράτης. Κατὰ τὸ διάστημα τούτου τῶν τεσσαράκοντα περίπου ἔτην ὁ Δημήτριος

τῶν Γαλανὸς ὁ Ἀθηναῖος ἀνέλαβε τὸ καλοσαπιῶν ἔργον τῆς μεταφράσεως ἐκ τῆς Βραχμανικῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν τῶν σοφωτικῶν Ἰνδικῶν συγγραμμάτων. Ἀποβίνας δὲ ἐν Βεναρῆ τῇ 6 Μαΐου τοῦ 1833 ἐδηρώσατο εἰς τὸ ἐθνικὸν πανεπιστήμιον τὴν βιβλιοθήκην, τὰ συγγράμματα του, καὶ τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῆς περιουσίας αὐτοῦ. — κ. Χ. Χ. Μεσσάν. 1) Ἐν Παρισίοις « Illustration » ἐν Λονδῶν « The Graphic » ἐν Ἀμερικῇ δὲν γνωρίζομεν. 2) Δὲν ὑφίσταται πλέον. 3) Τὴν ἀρχιτεκτονικὴν σπουδᾶν τίς οὐχὶ ἐν τῷ ἡμετέρῳ πανεπιστημίῳ, ἀλλ' ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ. Ἦνα καταταχθῆ ἐν αὐτῷ, δεῖν νὰ ἔχη τοῦλάχιστον ἀπολυτήριον Σχολαρχεῖου. Κυρίως δὲ νὰ διέλθῃ τις τῆς 4 τάξεως τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἀπαιτεῖται τετραετής φοίτησις, ὡς ὅμως κατὰ τὴν πλῆθος ῥεστέρον, δεῖν νὰ σπουδῶσιν ἐπὶ οὐρανὸν καὶ τὰ βοηθητικὰ ταύτης μαθήματα. 4) Ὁ ποιητῆς Ἀχ. Παράσης εὐρίσκειται ἐν Ἀθήναις. — κ. Γ. Κ. Σουδιφόντης ὅλας τὰς δικαιολογίας εὐρίσκειται ἐν: Prometteur et tenir son deus. — Στὸ δρομῆτῃ Α. Ἐμμετῶς ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Βικέλα αἱ ἐπομεναὶ εἰς: Μάσθεθ, Ἀμλέτος, Ρωμαιοὶ καὶ Ἰουλιέσσα, Ὁδὸς Ἰλλος, Βασιλεὺς Ἀφρῆ καὶ Ἐμπερος τῆς Βενετίας. Τὸν « Ἀμλέτον » ἔχει μεταφράσει ἐμμετῶς καὶ ὁ κ. Γ. Παρβάνογλου. Πλὴν δὲ τούτων ὑπάρχουσι μεταφρασθέντα εἰς πέσον λόγον ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Δαμηλάρη « Ἀντώνιος καὶ Κλεοπάτρα » καὶ « Ἰούλιος Καίσαρ », ὑπὸ τοῦ κ. Σκαλλίδου « Ρωμαιοὶ καὶ Ἰουλιαν », ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωννίδου « Ἰούλιος Καίσαρ ». Μεταφράσεις δραματικῶν τινῶν τοῦ Σαίξπηρου ἔχουσι γίναι: καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ ποιῶν ὁμοῦ ὀριστικῶς δὲν γνωρίζομεν. — Ἀγγραμμάτω. Ὑπάρχει ἡ λέξις βράκος, ἀλλ' ἐν ἀκριβῶς ἐσημειώθη ὅτι νῦν κοινὸς λέγομεν βραχίον, δὲν γνωρίζομεν τὴν λέξιν εὐρίσκειται ἐν τῷ Ἀθηναίῳ, παραθέτοντες περιποχίαν τὴν ἐκ τῶν τῆς Σαπφούς: « Τίς δ' ἀγριώτις τὸ θέλγει νόον, οὐκ ἐπισταμένη τὰ βράκια ἐλακεν ἐπὶ τῶν σφυρῶν; » — κ. Μ. Θ. Β. Λάρανα, Ι. Ε. Παράσι, Ὑπόστηκα Ἐδν. Τραπεζῆς Τρίπολι καὶ Π. Α. Χαλκίδας. Ἐλήθησαν. — κ. Κ. Ν. Τρίκαλα. Ἐλήθησαν. Ἡρίστα δὲ ἡ ἀποστολῆ καὶ πρὸς τὸν κ. Κ. Τ. Ἐπὶ τῶν γραφομένων σαφ' ἐνηργήσαμεν τὰ δάντια. Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς φιλικὰς σας φροντίδας. — Τριστέρω. Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ ἐπιτυχέστερα θέλωμεν δημοσιεύσει εἰς προσεχές φύλλον. — κ. Χ. Camarilla εἰνε λέξις ἰσπανικῆ, ὑποκοριστικὸν τοῦ camara (δωμάτιον). — Στρατιῶτῃ Ἀνὴρ πρᾶγματ' ἰσπανικῶς οὐδέποτε ἤθελε τὸ πρ

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΗΤΟΙ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΜΙΑΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΑΣ

Διήγημα ιστορικών Φερδινάνδου Γρηγοροβίου,
μεταφρασθέν υπό ΣΠΥΡ. Π. ΔΑΜΠΡΟΥ.

Τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι ἓξ τῶν καλλίστων τοῦ διασημοῦ Γερμανοῦ ιστοριογράφου Φερδινάνδου Γρηγοροβίου, ὁσπας ἐν αὐτῷ δι' ὄψους ἀθηροῦ καὶ ἐκπαιγῶν ἱστορῶν τὸν πλήρη περιπεταῖον βίον τῆς περιουσίμου Βύθουκας, ἥτις ἀπὸ ταπεινῆς κέρης Ἀθηναίου φιλοσόφου ἀνήλθε διὰ τῆς εὐνοίας τῆς Τύχης εἰς τὸν αυτοκρατορικὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, παρέχει δ' ἅμα πιστὴν καὶ ὠραίαν εἰκόνα τῆς ἐν τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ καταστάσεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἄλλων τῆς Ἀνατολῆς πόλεων. Ἀντίτυπα εὐρίσκονται ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς «Ἑστίας» καὶ πωλοῦνται ἀντὶ φράγκων 2 ἑκάστον. — Ταχυδρομικῶς ἀποπελλόμενα ἀντὶ φ. 2,20.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Γ. ΦΕΡΜΗΟΥ

ΜΥΘΟΙ

ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1884.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΚΔΕΚΤΗ — ΤΙΜΑΤΑΙ ΦΡ. 3
ΕΚΔΟΣΙΣ ΚΟΙΝΗ 1,50
Εὐρίσκονται ἐν ταῖς βιβλιοπωλείαις Ἀνδρέου Κορομηλῆ, Ἀνέστη Κωνσταντινίδου, Κ. Μπέκ, Β. Μπεργ, Ν. Β. Νάκη καὶ ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς «Ἑστίας».

ΓΗΘΜΝΗΜΑΤΑ ΠΕΡΙΓΡΑΦΙΚΑ ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ ΝΗΣΩΝ ΚΑΤΑ ΜΕΡΟΣ

ΥΠΟ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΜΗΛΙΑΡΑΚΗ

ΑΜΟΡΓΟΣ

ΜΕΘ ΕΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΥ ΠΙΝΑΚΟΣ

Ἐν Ἀθήναις 1884
Ἡ προκειμένη περὶ Ἀμοργοῦ μονογραφία ἐξεδόθη εἰς μόνον 250 αντίτυπα, ἅτινα πωλοῦνται ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς «Ἑστίας» πρὸς δραχ. 3 ἑκάστον, μετὰ ταχυδρομικῶν δὲ 3,20.

ἘΝ Τῷ ΓΡΑΦΕῖῳ ΤΗΣ «ἙΣΤΙΑΣ»

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΛΛΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ
ΑΡΙΣΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ, ΕἰΣ ΤΙΜΑΣ ΜΕΤΡΙΑΣ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΚ

Δέχεται συνδρομητὰς εἰς τὸ κάλλιστον περιοδικὸν τοῦ αὐμοῦ

LA SAISON

Ἑτησίᾳ συνδρομῇ τῆς ἀπλῆς ἐκδόσεως.
Ἀθηνῶν δραχμᾶς 9. — Ἐπαρχιωτῶν δραχμᾶς 11.
Ἑτησίᾳ συνδρομῇ τῆς πολυτελοῦς ἐκδόσεως.
Ἀθηνῶν δραχμᾶς 18. — Ἐπαρχιωτῶν δραχμᾶς 22.
Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιωτῶν θέλοντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομητὰ ὀφείλουσι νὰ συνοδεύωσι τὰς αἰτήσεις αὐτῶν μετὰ τοῦ ἀντίτιμου τῆς συνδρομῆς, ἀποσταλλομένης διὰ χαρτονομίματος ἢ γραμματοσήμου ἐντὸς ἐπιστολῆς συστημένης πρὸς τὸν κ. Κάρολον Μπέκ.

ΟΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΕΩΣ ΤΩΝ ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΜΟΥΣΕΙΩΝ

Μουσεῖον ἐν τῇ Ἀκροπόλει
Ἡ εἰσοδος εἰς τὴν Ἀκρόπολιν εἶναι καθ' ἑκάστην ἑλευθέρα εἰς πάντας ἀπὸ τῆς πρωΐας μέχρι τῆς ἑσπέρας. Ὁμοίως ἑλευθέρα εἶναι καθ' ἑκάστην καὶ ἡ εἰσοδος εἰς τὸ ἐν αὐτῇ μουσεῖον ἀπὸ τῆς 2 ὥρας μ. μ. μέχρι τῆς ἑσπέρας.
Θησεῖον
Εἶναι προστόν καθ' ἑκάστην μέχρι τῆς ὀδοῦ τοῦ ἡλίου. Ἀπόμαχος οὐκ ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Θησεῖου ἀνοίγει τὴν θύραν εἰς τὸν αἰτούντα.

Κεντρικὸν ἔθνικόν μουσεῖον
Καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς Τρίτης, 9 — 12 π. μ. καὶ 2 — 5 μ. μ.

Συλλογαὶ ἐν τῷ Μεταρθεῖῳ Παλιουργεῖῳ
Καθ' ἑκάστην πλὴν τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν ἑξαετηρίων ἑρπῶν ἀπὸ τῆς 2 — 5 μ. μ. τῶν χειμῶνα καὶ ἀπὸ τῆς 3 — 6 τῶ θέραι. Τὸ Σάββατον ὁμοίως, τὰς λοιπὰς ἡμέρας ἐπὶ πληρωμῇ δραχ. 4 κατὰ πρόσωπον.

Φυσιογραφικὸν μουσεῖον ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ
Τετάρτην — Σάββατον, 9 — 12 π. μ.

Δημοτικὸν μουσεῖον Παιδείας
Ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Γυμνασίου.
Καθ' ἑκάστην, 2 — 5 μ. μ.

ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΜΕΛΕΤΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΚΑΛΤΕΟΥΝΗ

Ἀγίτιμα τῶν δημοσιευθεισῶν μελετῶν, ἡν ἑκάστον τιμαὶ δραχμᾶς πέντε, εὐρίσκονται παρὰ τοῖς βιβλιοπώλαις Ἀντωνιάδου καὶ Ἀνέστη Κωνσταντινίδου.

ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ἈΝΘΡΩΠΟΥ. Βιβλίον τοῦ λαοῦ. Ἔργον τοῦ διασημοῦ Ἰταλοῦ συγγραφέως καὶ φιλοκάτοδος Ἰωσήφ Μαντζίνου. Πωλεῖται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Ἑστίας» ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

ΕἰΣ ΤΟΜΟΥΣ ΤΡΕΙΣ

Μετὰ σημειώσεων καὶ εἰκόνων πρὸς ὄφελον τῶν μαθητικῶν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων

ὑπὸ Γ. ΔΡΟΣΙΝΗ καὶ Γ. ΚΑΣΔΟΝΗ

ΕΓΚΡΙΣΕΙ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Τόμος Α' — Δραχ. 1,80. — Τόμος Β' Δραχ. 2,15. — Τόμος Γ' Δραχ. 1,80

Πωλοῦνται ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ «Ὁ Κόραξ» Ἀνέστη Κωνσταντινίδου.

Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀνδρέου Κορομηλῆ 1884 — Β', 873.